

[Morten Lange.]

kan få langt flere resultater ud af de samme kalorier, hvis vi gør det fornuftigt, og det skulle i virkeligheden være et meget sikkert og fornuftigt sigte.

Men hvordan skal dette blive realiteter? Det skal formodentlig kun blive realiteter ved en udvikling, som man måske ikke helt har gennemtænkt, når man bare fremskriver, hvor meget elektricitetsværkerne skal producere af strøm, hvis alting er, som det plejer at være.

Jeg tror, at et af de ledende principper, vi kommer til at diskutere, er spørgsmålet, om ikke langt mere af vort energiforbrug skal over på kollektiv basis. Vi har en meget stor del af forbruget fordelt på alle mulige små fyringsenheder, på villaer og andre mindre enheder, og jeg vil tro, at vi må stille frem imod en langt mere udbygget kollektiv forsyning med både strøm og varme. Og det kan betyde, at samtidig med at vi skærer energiforbruget i dette land ned, eller i hvert fald bremser væksten, vil de offentlige anlæg blive udvidet i deres kapacitet.

Det er derfor, jeg anser denne lov for en særdeles væsentlig ting, fordi den skal bruges til flere formål, ikke blot til at sikre en mere rationel udnyttelse af energikilderne i den sædvanlige opfattelse, men den skal også være et instrument i vores samlede energipolitik med det sigte, jeg nævner, og dér rejser sig så uægtelig nogle problemer af en betydelig størrelsesorden. Det bekymrende ved energidebatten er, at det, man sagde for et år siden, meget nemt kan være blevet forældet.

Jeg har fulgt denne debat nu i 10-15 år, og det er vist længe målt med dette tings alen. Jeg må indrømme, at energikrisen, som den kaldes, naturligvis satte gang i nogle omvurderinger, og den har medført en række beslutninger, som jeg anser for lidet brugbare til, at vi kan leve videre med dem. Men på det senere tror jeg nok, at spørgsmålet om det nordiske energisamarbejde er kommet ind i ekstra forstærket stand. Det spiller naturligvis allerede en rolle i spørgsmålet om vores egen udbygning, fordi vi har og bør have udviklingsaftaler med andre lande, men det nordiske energisamarbejde bliver jo sat under en helt ny synsvinkel ved de i Nordsean forekommende gasforekomster, hvoraf nogle synes at være af sådan en type,

at de må producere, for at man kan få den olie, man også vil have. Hvad det betyder for Danmarks energipolitiske situation, er jeg ganske enkelt ikke i stand til udtømmende at besvare i dag, for det er ikke alene et spørgsmål om mængderne, det er også et spørgsmål om en teknologisk indpasning i vores totale energisystem. Den tror jeg dårlig nok er beskrevet, jeg tror dårlig nok, den er klarlagt, men det er ikke usandsynligt, at vi inden for et år eller en periode af den størrelsesorden vil være i besiddelse af informationer om muligheder, som gør, at alt det, der var god græsk eller brugbar latin for så meget som et års tid siden, viser sig at være en fejlregning.

Jeg har den opfattelse, at der er muligheder for, at vi kan komme til at stå i en energipolitisk situation, som ikke binder os til det energisamarbejde, som vi debatterede her i folketinget forleden. Man kan give os helt andre muligheder, også andre muligheder for at strukturere vores energiforsyning på en anden måde.

Alle disse ting må undersøges og klarlægges, inden vi har en brugbar energipolitik i Danmark.

Jeg anser lovforslaget her om elforsyning for at give visse af de styringsgreb, der er nødvendige. Jeg så dem gerne forøget og forbedret, men de er jo ikke så forfærdelig meget værd, hvis de ikke kroner en politik, som har et klart og rimeligt sigte, og som vi ved hvad vi gør med. Dér har jeg prøvet på at pege på nogle af de ting, jeg mener er hovedkomponenter, og de går jo uægtelig noget ud over det, som bare er en fremskrivning af, hvordan vores nuværende kraftværker skal udbygges. Det finder jeg er et ganske utilfredsstillende grundlag, og derfor mener jeg, at lovforslaget her giver os beslutningsgrundlag til at komme et stykke videre frem, men det siger i og for sig ikke så forfærdelig meget om, hvilken politik denne styring skal føre til. Det vil jeg meget gerne have vi ser på i udvalget, for jeg mener, at vedtage en lov om elforsyning og så derefter håbe, at Vorherre giver os en styring, det er ikke rigtig en fornuftig politik at føre frem. Jeg mener, vi skal arbejde hårdt med denne lov. Den vil måske sætte en hel masse andre problemer, som har været centrale i debatten, i et andet lys, måske føre til hele nyvurderinger, men først og fremmest give en